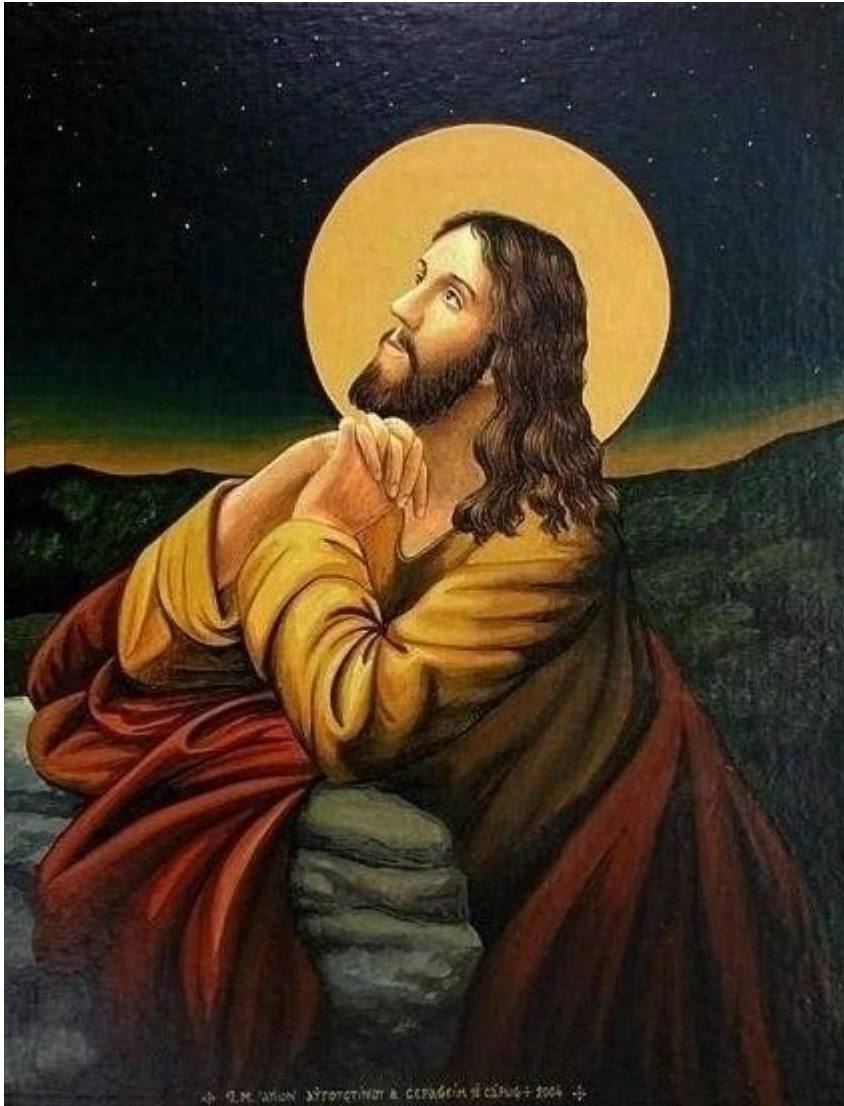

Προτιμούμε να δεχθούμε ένα κακοποιό από ένα αγαθό ευεργέτη

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Νικόλαος (Βελιμίροβιτς) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

«Εγώ ήρθα εξουσιοδοτημένος από τον Πατέρα μου, εσείς όμως δεν με παραδέχεστε· αν έρθει κάποιος άλλος από δική του πρωτοβουλία, αυτόν θα τον δεχτείτε» (Ιωάν. 5, 43)

Ποιός είναι αυτός ο «άλλος» που θα έλθει από δική του πρωτοβουλία και οι αμαρτωλοί άνθρωποι θα τον δεχτούν μάλλον, παρά τον ίδιο τον Χριστό και Κύριο; Είναι αυτός που δεν μπορεί να σηκώσει τον σταυρό και δεν βαδίζει τη στενή και τεθλιμμένη οδό· αυτός που δεν αγαπά τους ανθρώπους αλλά είναι μισάνθρωπος·

αυτός που δεν πασχίζει εναντίον της αμαρτίας αλλά μάλλον πασχίζει υπέρ της αμαρτίας· αυτός που αγαπά την ακαθαρσία και διαχέει την ακαθαρσία· αυτός που είναι στρατιώτης του αιωνίου θανάτου και όχι της αιωνίου ζωής· αυτός που κολακεύει τους άθεους και αγαπά κάθε πάθος και διαστροφή· αυτός είναι ο Αντίχριστος. Θα έρθει στο δικό του όνομα, κι όχι στο όνομα του Θεού και όλοι εκείνοι που δεν δέχθηκαν τον Χριστό θα δεχτούν αυτόν! Θα τους είναι πιο προσφιλής, διότι αυτός θα φτιάξει, παράλληλα με το δύσκολο μονοπάτι του Χριστού, ένα μονοπάτι λείο σαν πάγο, στο οποίο οι άνθρωποι εύκολα θα γλιστρούν δίχως να σκέπτονται την άβυσσο στην οποία τους οδηγεί.

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός ήλθε στο όνομα της αιωνίου σωτηρίας των ανθρώπων, της αιωνίου ζωής, της αιωνίου αλήθειας και της αιωνίου δικαιοσύνης.

Απεναντίας, ο Αντίχριστος θα έλθει στο δικό του όνομα, δηλαδή της αιωνίου φθοράς, του θανάτου, του ψεύδους και της αδικίας. Όταν έλθει ο Αντίχριστος ανάμεσα στους δικούς του, αυτοί ευχαρίστως θα τον δεχθούν. Στην πραγματικότητα, όλοι εκείνοι που θεωρούν δύσκολο τον Χριστό και τον δρόμο Του, ευχαρίστως θα δεχθούν τον Αντίχριστο, διότι αυτός κι ο δρόμος του θα τους φανούν εύκολοι.

Μόνον όταν πια θα είναι πολύ αργά, μόνον τότε θα δουν, οι άφρονες, ότι εξαπατήθηκαν, αλλά δεν θα υπάρξει γι' αυτούς σωτηρία. Όταν θα αρχίσουν να γλιστρούν μέσα στην αιώ-νια νύχτα, στα σαγόνια του βδελυρού όφεως, τότε θα είναι ήδη πολύ αργά, η μετάνοια δεν θα γίνεται δεκτή και δεν θα υπάρχει σωτηρία για τους ανθρώπους. Το ανόητο συμπόσιο των επίγειων αμαρτωλών και του Αντίχριστου θα τελειώσει αστραπιαία, στο ανοιγοκλείσιμο των ματιών· και τότε ο οίκος της ακάθαρτης απόλαυσης θα μεταβληθεί σε μια φυλακή τύψεων και ενοχών, χωρίς ελπίδα. Τότε θα είναι πολύ αργά!

Ω φιλόανθρωπε Κύριε, μόνε φίλε του ανθρώπου! Εσένα μόνο γνωρίζουμε, Εσένα αναγνωρίζουμε. Εσένα, μόνον Εσένα δεχόμαστε, Κύριε, ως Σωτήρα και σωτηρία μας.

Ότι Σοι πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Πρόλογος της Αχρίδος- Σεπτέμβριος, εκδ. Άθως, σ. 100-101)